

کات

اکران تک‌تیرانداز

در هفته دفاع مقدس

از روز تلخی که هواپیماهای رژیم‌بعثی روی آسمان ایران چرخیدند و مردم بی‌دفاع را زیرآتش گرفتند، بیشتر از چهار دهه می‌گذرد و هنوز حرف‌ها و قصه‌های زیادی از دفاع هشت‌ساله در مقابل دشمن متجاوز باقی است. درباره سال‌ها، آدم‌ها، فرماندهان و البته زندگی در سایه دفاع مقدس هشت‌ساله فیلم‌های بسیار ساخته شده و امروز سینمای ایران صاحب یک گونه سینمایی است به نام سینمای دفاع‌مقدس که آثار شاخص و ارزشمند کم ندارد.

حالا اکران و نمایش یکی از این فیلم‌ها مصادف شده با بازگشایی سینما بعد از یک سال‌ونیم مبارزه با ویروس کرونا و نیز سالروز آغاز جنگ‌تحمیلی. قرار است حالا که می‌توانیم با کمی آرامش خاطر بیشتر و آسوده‌تر به سینما برویم و فیلم ببینیم، یکی از گزینه‌ها بهترین فیلم سینمای ایران از نگاه ملی سی‌ونهمین جشنواره فجر باشد. فیلم‌سینمایی «تک‌تیرانداز» که سال گذشته و در سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر، سیمرغ بهترین فیلم از نگاه ملی را دریافت کرد، همزمان با هفته دفاع‌مقدس به سینماها می‌آید. ایرنا خبر اکران این فیلم را منتشر کرده و نوشته این فیلم سینمایی به کارگردانی علی غفاری و تهیه‌کنندگی ابراهیم اصغری از ۳۰ شهریور و همزمان با هفته دفاع مقدس توسط موسسه پخش بهمن سبز در سینماهای کشور اکران خواهدشد.

در آستانه اکران عمومی این فیلم از پوستر جدید تک‌تیرانداز با طراحی محمد روح‌الامین نیز رونمایی شده‌است. تک‌تیرانداز برای سی‌ونهمین جشنواره فجر و سیمرغ بلورین بهترین فیلم از نگاه ملی و بهترین جلوه‌های ویژه میدانی را دریافت کرد. این فیلم اثری قهرمان محور است که برشی کوتاه از حضور حماسی شهید عبدالرسول زرین، بهترین تک‌تیرانداز دوران دفاع مقدس را در قالب یک داستان اکشن روایت می‌کند.

کامبیز دبیرز، امیررضا دلوری، علیرضا کمالی، عبدالرضا نصاری، حسین پوریده، اسماعیل خلیج، حسین شریفی و... ترکیب بازیگران این فیلم سینمایی را تشکیل می‌دهند. نویسندگی این فیلم بر عهده بهنام علیزاده بوده‌است. تک‌تیرانداز را بنیاد فرهنگی روایت فتح تولید کرده‌است.

در این فیلم دبیرز نقش شهید زرین را بازی می‌کند که یکی از چهره‌های مهم دوران دفاع مقدس است. او هزاران شلیک تک‌تیر موفق داشته و بارها سرنوشت عملیات‌های نظامی را یک‌تنه تغییر داده‌است. فیلم حضور موثر او را در جبهه مرور می‌کند و البته در مقایسه با آثار فرمی سینمای دفاع‌مقدس، یک اثر کلاسیک محسوب می‌شود که با تکنیک‌های روز سینمای ایران ساخته شده است.

علی غفاری، کارگردان این فیلم درباره‌اش گفته بود: ما در فیلم تک‌تیرانداز تلاش کردیم نوع جهان‌بینی شهید نسبت به دفاع مقدس و مبارزه را که با تمام تک‌تیراندازان جهان متفاوت است، به تصویر بکشیم.

تصمیم نداشتیم این فیلم زندگینامه این شهید باشد. فیلم برشی هر چند کوتاه از دوران حضور شهید زرین در جبهه‌های نبرد بوده که کامبیز دبیرز یکی از بازیگران خوب و با اخلاق سینمای ایران نقشش آن را ایفا کرده‌است.

موزه سینما باز شد

باتوجه به قرارگیری شهر تهران در وضعیت نارنجی کرونایی و براساس اعلام اداره‌کل موزه‌های وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، فعالیت تالارهای مجموعه موزه سینما با رعایت تمام شیوه‌نامه‌های بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی از سر گرفته شد. به گزارش جام‌جم، ساعت بازدید از تالارهای این مجموعه فرهنگی- تاریخی همه روزه به‌جز شنبه‌ها از ساعت ۱۹تا است.

مهدی هاشمی برای بازی در فیلم «آزایمر» در جشنواره فجر بیست‌ونهم سیمرغ بلورین گرفت

عکس:

CIC

ساکنان سرزمین فراموشی

به بهانه روز جهانی آلزایمر، سراغ برخی فیلم‌های مشهور در این زمینه رفته‌ایم

علی رستگار

سینما

آیا حافظه، همه چیز آدمی برای حس آدمیت و اثبات هویتش نیست؟ اگر از فراموشی بعضی چیزهای بد و منفی که به عنوان نعمت یاد می‌شود بگذریم، دراز یاد بردن و نسیان و آلزایمر، جایی برای زیبایی باقی می‌ماند؟ زوال عقل به جز رنجی که برای خود شخص مبتلا دارد، حس ناخوشایندی را هم در اطرافیان او ایجاد می‌کند و همه چیز دست به دست هم می‌دهد تا کمترین موهبت و نعمتی در فراموشی به عنوان بیماری نیابیم. همین آلزایمر اما در سینما باوجود انتقال حس درد و رنج موضوع- در حد بضاعت البته- و تاثیرگذاری بر مخاطب و ایجاد حس دلسوزی و غمخواری در آنها، جنبه‌های زیبای هنری دارد و به ویژه برای بازیگران فرصت ایده‌آلی برای درخشش ایجاد می‌کند. بیماری‌ها و آسیب‌های شخصیتی معمولاً در سینما جواب می‌دهد و اگر فیلم‌نامه، کارگردانی و بازیگری، ترکیب درستی داشته باشند، نتیجه چیزی جز جایزه و تحسین تماشاگران و منتقدان نیست. در این میان بیماری آلزایمر و فراموشی، یکی از محبوب‌ترین فرصت‌ها برای ارتباط با مخاطب و به وجد آوردن اوست؛ و جدی که البته با تأثر و دلسوزی تماشاگر نسبت به سوژه و مبتلایان به آلزایمر هم همراه است. روز جهانی آلزایمر، فرصتی است برای مرور برخی از مهم‌ترین فیلم‌های مرتبط با این بیماری. دردی که تا جهان برپاست، با بشريت همراه است و متأسفانه گذر خیلی‌ها به آن می‌افتد اما دست‌کم سینما می‌تواند با فیلم‌هایی درست، قدمی علیه فراموشی بردارد و باعث شود بیماران مبتلا به آلزایمر و خانواده هایشان را بهتر درک کنیم و با آنها همدل و همراه باشیم.

کفش‌هایش کو واقعاً؟

کیومرث پوراحمد، کارگردان با احساسی است و این را می‌توان از حس و حال و جنبه انسانی و ملموس نوشته‌هایش دریافت کرد. شاید اگر او تجربه بیماری آلزایمر مادرش، زنده‌یاد پروین دخت یزدانیان (بی‌بی دوست داشتنی قصه‌های مجید) را می‌نوشت تاثیرگذاری بیشتری داشت. با حتی اگر موقعیت یک زن و مادر مبتلا به بیماری فراموشی را در یک فیلم سینمایی روایت می‌کرد، ارتباط بسیار موثرتری با مخاطب شکل می‌گرفت. اما قصه مردی به نام حبیب

مشهورترین دیالوگ آلزایمری

تا پیش از «جدایی نادر از سیمین» خیلی به نظر نمی‌رسید می‌توان با یک دیالوگ ساده، از آلزایمر گفت اما «من که می‌فهمم اون پدرمه» دقیقاً این کار را انجام می‌دهد. وقتی سیمین در دادگاه، به بیماری آلزایمر پدر نادر اشاره می‌کند و می‌گوید: «پدر ایشون آلزایمر داره، اصلاً متوجه نیست که ایشون پسرشه، اطرافش کی هست. به حالش چه فرقی می‌کنه. چه تو باشی چه غریبه باشه. اون می‌فهمه که تو پسرشی؟» نادر، آن دیالوگ مشهور را به همسرش می‌گوید. درواقع بیماری پدر، یکی از مهم‌ترین دلایل ماندن نادر در ایران می‌شود. این‌که به شکل تمثیلی و کنایی، یک بیمار مبتلا به آلزایمر، مانع مهاجرت شخصیت و فراموش نکردن کشورش می‌شود، هم قابل تأمل است.

به جز این فرهادی، مهم‌ترین اتفاق فیلم را هم پیرامون وضعیت پدر مبتلا به آلزایمر می‌چیند. آن سکانس تاثیرگذار حمام هم، احتمالاً وضعیت آشنایی برای خانواده‌های درگیر بیماری فراموشی باشد.

«تاج» و «تد لاسو» جوایز اصلی «امی» را درو کردند

اسامی برندگان هفتادوسومین دوره از جوایز تلویزیونی امی در حالی برگزار شد که سریال‌های «تاج» و «تد لاسو» مهم‌ترین جوایز را از آن خود کردند. در ادامه فهرست برندگان این دوره از جوایز امی را در شاخه‌های اصلی می‌خوانید:
بهترین سریال درام: تاج / **تفلیکس**
بهترین بازیگر مکملی: تد لاسو / **اپل**
بهترین بازیگر مکملی: تد لاسو / **تی‌وی‌پلاس**

بهترین سریال محدود: گامبی وزیر / **تفلیکس**
بهترین بازیگر نقش اول مرد در یک سریال درام: جاش آکانر / **تاج**
بهترین بازیگر نقش اول زن در یک سریال درام: جاش آکانر / **تاج**
بهترین بازیگر نقش اول زن در یک سریال درام: اولیویا کلمن / **تاج**
بهترین بازیگر نقش اول مرد در یک سریال محدود یا فیلم تلویزیونی: کیت وینسلت / **مرز ایست‌تاون**
بهترین بازیگر مکمل مرد در یک سریال

سینماهای بدهکار اجازه اکران ندارند

مرتضی شایسته، دبیر و سخنگوی شورای صنفی نمایش در گفت‌وگو با خبرنگار مهر درباره خروجی جلسه دیروز این شورا گفت؛ در جلسه امروز مقرر شد سینماهایی که بدهی مالی دارند امکان اکران فیلم جدید نداشته باشند. از این روسینماهای مقروض اجازه اکران خواهند داشت. شایسته توضیح داد: البته تعامل خوبی بین ما و سینماها وجود دارد و تعداد سینماهای بدهکار کم است. از سینماداران می‌خواهیم که زودتر تسویه کنند.

غریبه جایزه بگیر

مهدی هاشمی که دهه ۶۰ در فیلمی به نام «غریبه» بازی کرده بود، سال‌ها بعد و در سال ۸۹ در فیلمی به نام آلزایمر، در نقش مردی غریبه بازی می‌کند. واقعاً هم شخصیت او در فیلم، نامی نداشت، چون سال‌ها قبل و انگار بر اثر حادثه‌ای حافظه‌اش را از دست داده و از ۲۰ سال قبل، چیزی یادش نمی‌آید. او در عین حال شباهت بسیاری به مردی به نام امیرقاسم دارد که ۲۰ سال قبل در یک تصادف مرده است. فیلم احمدرضا معتمدی، تقریباً تا پایان، از قطعیت فرار می‌کند و مخاطب را در تعلیق این‌که آیا این غریبه همان امیرقاسم است یا نه نگه می‌دارد. با این‌که فیلم درباره بیماری آلزایمر نیست و عنوان آن می‌تواند تا حدودی گمراه‌کننده باشد اما نسبتی قوی با فراموشی و حافظه و مغز و عقل دارد و به شکل تمثیلی و فلسفی از آن بهره برده می‌شود. آن دیده‌شدن بازیگران نقش‌های مبتلا به آلزایمر، در این فیلم هم اتفاق افتاد و مهدی هاشمی سیمرغ بلورین بهترین بازیگر مرد بیست و نهمین جشنواره فیلم فجر را (البته نیمی از جایزه برای بازی‌اش در آقا یوسف هم بود) به دست آورد.

به نام پدر

با ز هم فراموشی و باز هم اسکار. در تازه‌ترین نمونه درخشش در نقش بیماران مبتلا به آلزایمر باید از هنرنمایی سر آنتونی هاپکینز در فیلم «پدر» یاد کرد. هاپکینز که در ۸۳ سالگی همچنان شاداب و سرزنده و حواس جمع است در این فیلم، بازی برجسته و همدلی برانگیزی در نقش یک پیرمرد مبتلا به آلزایمر دارد. آن لحن و بازیگوشی که می‌خواهد بیماری‌اش را نپذیرد و غرورش را حفظ کند، از مهم‌ترین نکات هاپکینز در این نقش است. خنده‌های محو و بی‌پشتوانه اش هم با بسیاری از مبتلایان به آلزایمر مو نمی‌زند. آن سکانس پایانی که مثل بچه زار می‌زند، تیر خلاص هاپکینز برای تأثیر غیرقابل انکار بر تماشاگران و داوران اسکار است.

به جز بازی هاپکینز، مهم‌ترین نکته فیلم این است که شاید برای اولین بار و به بهترین شکل ممکن، مخاطب، درون ذهن یک بیمار آلزایمری می‌رود و از دریچه ذهن او دیگر افراد و محیط پیرامون را می‌بیند.

هنوز و همچنان

آن کلمه still با ترجمه‌های هنوز یا همچنان در برگردان فارسی، خیلی حرف دارد و بن‌مایه فیلم «هنوز آلیس» است. این‌که شخصیت آلیس باوجود ابتلا به آلزایمر در ۵۰سالگی که سن بالایی نیست، هنوز هویت و جایگاه اجتماعی دارد و مهم‌تر از آن همچنان به عنوان یک انسان نفس می‌کشد و بیماری‌اش نباید به منزله نادیده گرفتن این حقوق باشد.

شروع فیلم مقدمه ظریف و زیرکانه‌ای دارد. جشن تولد آلیس است و خانواده هدایایشان را به او تقدیم می‌کنند اما پسرش می‌گوید: «هدیه‌ات رو فراموش کردم و تو کدم جا گذاشتم!» همین فراموشی جزئی و پیش پا افتاده، بعدا درباره آلیس به یک چیز دردناک تبدیل می‌شود.

بعد از فراموشی یک کلمه موقع سخنرانی در دانشگاه که آلیس سعی می‌کند با یک لبخند، آن را رفع و رجوع کند، نوبت به ترسناک‌ترین صحنه برسد؛ کم کردن مسیر هنگام دویدن. نگاه ترسان و بی‌سوی آلیس و پرسه زدن دوربین دور او، آلزایمر را توی صورت مخاطب می‌کوبد.

نکته مهم دیگر فیلم، تناقض شغل شخصیت و نسبت آن با بیماری است. این‌که آلیس استاد زبان‌شناسی دانشگاه است اما به‌تدریج در به یاد آوردن کلمات به مشکل می‌خورد، بسیار پیچیده و دردناک است.

جولین مور برای درک صحیح موقعیت و انتقال دقیق آن به مخاطب، برنده اسکار بهترین بازیگر زن شد. مصداق دیگری درباره فرصتی کم نظیر برای درخشش بازیگران در نقش‌های این چنینی.

درام: توبیاس منزئیس / **تاج**

بهترین بازیگر مکمل زن در یک سریال

درام: جیلین اندرسون / **تاج**

بهترین بازیگر مکمل مرد در یک سریال

کمدی: برت گلدشتاین / **تد لاسو**

بهترین بازیگر نقش مکمل زن در یک

سریال کمدی: هانا وادینگهام / **تد لاسو**

بهترین بازیگر هممان زن در یک سریال

درام: کلیر فوی / **تاج**

بهترین بازیگر هممان مرد در یک سریال

درام: کورتنی بی‌ونس / **کشور لاوکرفت**